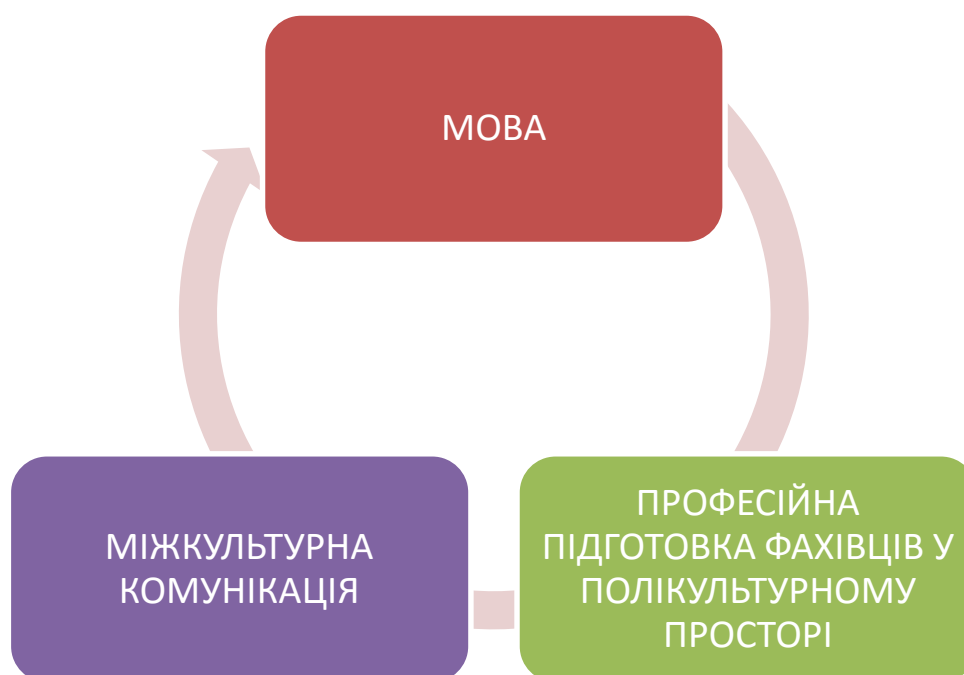

МАТЕРІАЛИ
II МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЛОЛОГІЇ І
ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У
ПОЛІКУЛЬТУРНОМУ ПРОСТОРІ»

ОДЕСА – 2016

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Державний заклад

«Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К.Д. Ушинського»

Кафедра перекладу і теоретичної та прикладної лінгвістики

Секція теоретичної та прикладної лінгвістики

Південного регіонального наукового центру НАН і МОН України

II МІЖНАРОДНА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

**«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЛОЛОГІЇ І ПРОФЕСІЙНОЇ
ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У ПОЛІКУЛЬТУРНОМУ
ПРОСТОРІ»**

16.05.2016 - 17.05.2016

Одеса – 2016

сучасного дискурсу комунікативних стратегій і тактик, створення лінгвістичних моделей різних типів сучасного дискурсу.

Література

1. Седов К. Ф. Становление дискурсивного мышления языковой личности. Психологические и социолингвистические аспекты / К. Ф. Седов. – Саратов : Изд-во Саратов. гос. ун-та, 1999. – 180 с.
2. Слышкин Г.Г. Аксиология языковой личности и сфера наивной лингвистики / Г.Г. Слышкин // Социальная власть языка: сб. науч. тр. – Воронеж, 2000. – С. 87–90.
3. Карасик В.И. <http://homepages.tversu.ru/~ips/JubKaras.html> О категориях дискурса // Языковая личность: социолингвистические и эмотивные аспекты. – Волгоград : Перемена, 1998. – с. 185–197 О категориях дискурса // Языковая личность: социолингвистические и эмотивные аспекты. – Волгоград : Перемена, 1998. – с. 185–197
4. Красных В.В. Свой среди чужих: миф или реальность? – М. : Гнозис, 2003. – 375 с.
5. Карасик В. И. Языковой круг: личность, концепты, дискурс / В. И. Карасик. – Волгоград : Перемена. – 2002. – 477 с.
6. Карасик В. И. О типах дискурса // Языковая личность: институциональный и персональный дискурс: Сб. науч. тр. – Волгоград, 2000. – С. 5–20.

Карина Іграк

**Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»**

ЛІНГВІСТИЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ: ПЕРЕКЛАДАЦЬКИЙ АСПЕКТ

«Політичний дискурс є складним об'єктом дослідження, оскільки лежить на перетині різних дисциплін - політології, соціальної психології, лінгвістики і пов'язаний з аналізом форми, завдань і змісту дискурсу, що вживається в певних

(«Політичних») ситуаціях » [1]. Під цим терміном автор розуміє будь-які мовні освіти, суб'єкта, адресата, зміст яких має відношення до сфери політики. Варто звернути увагу на те, що змістом політичного дискурсу слід брати до уваги всі існуючі в свідомості комунікантів компоненти, що впливають на породження і сприйняття мови. Це можуть бути і попередні тексти, зміст яких враховується автором і адресатом даного тексту, з урахуванням цільових

установок, політичних поглядів, інтенції і особистісних якостей автора, специфіки розуміння цього тексту різними людьми, існуючого політичного тла, і конкретної політичної ситуації, в якій створювався текст. Береться до уваги та роль, яку текст міг би грати в системі політичних текстів і, в широкому розумінні, в політичному житті країни. Мета політичного дискурсу - захоплення та утримання або перерозподіл влади. В даному виді спілкування переважає висока ступінь маніпулювання; мова в політичному дискурсі є інструментом впливу - переконання і контролю.

Ю. А. Сорокин визначає політичний дискурс через його співвідношення з ідеологічним дискурсом: "Політичний дискурс є різновид - видовий - ідеологічного дискурсу. Відмінність полягає в тому, що політичний дискурс експліцитно прагматичний, а ідеологічний - імпліцитно прагматичний. Перший вид дискурсу - субдискурс, другий вид дискурсу - метадискурс" [2].

Отже, в лінгвістичній літературі термін "політичний дискурс" використовується в двох значеннях: вузькому і широкому. В широкому значенні він включає такі форми спілкування, в яких до сфери політики відноситься хоча б одна з складових: суб'єкт, адресат або зміст повідомлення. У вузькому значенні політичний дискурс - це різновид дискурсу, метою якого є завоювання, збереження і здійснення політичної влади. Ми, приймаючи широке розуміння дискурсу, включаємо також в нього процес і результат породження і сприйняття текстів та екстралінгвістичні чинники, що впливають на їх породження і сприйняття. Крім того, термін "дискурс" в сучасній лінгвістиці використовується для позначення різних видів мови і мовних творів, осмислення яких повинне будуватися з урахуванням всієї сукупності мовних і немовних чинників [3].

Література

1. Шейгал, Е. И. Семиотика политического дискурса / Е.И.Шейгал. – М.: Гнозис, 1994. – 326 с.
2. Сорокин Ю.А. Политический дискурс: попытка истолкования понятия // Политический дискурс в России. Материалы рабочего совещания. М., 1997. – 57
3. Баранов А. Н. Политическая метафорика публицистического текста: Возможности лингвистического мониторинга // Язык массовой информации как объект междисциплинарного исследования. - М., 2001. –43-44